

Putin adverteix Erdogan que retiri les tropes

El president rus defensa que s'ha de restaurar la integritat territorial del país àrab

Manifestants davant de tancs turcs a l'aire lliure ■ EFE

L'empresa del 'Candy Crush' creix des de Barcelona

Obre seu al 22@ i dona feina a 600 persones

EL PUNT AVUI +

2,50€

DIUMENGE • 13 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15149 - AVUI / Any XLI. Núm. 14019 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-17

“Fem esforços per conservar la calma”

TENSIÓ • El Punt Avui conversa amb familiars dels empresonats, que expliquen com viuen la imminent sentència del judici

Conseqüències immediates del càstig

PRESIDENT • Torra fa una crida a manifestar-se pacíficament i sense por quan es faci pública

CULTURA-ESPECTACLES

P26,27

Galder Gaztelu-Urrutia, director d'“El hoyo” (segon per l'esquerra), amb els productors, en rebre el premi ■ FESTIVAL DE SITGES

‘El hoyo’ triomfa a Sitges

El festival de cinema premia per primer cop una producció catalana

L'unionisme cap a la plaça Catalunya

Vigilen a la presó com terroristes els CDR

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina Llansana

Autoanomenada Junta Electoral

Fa dècades que sentim els científics de la llengua recordant-nos una cosa tan òbvia com ara que canviar la terminologia no és suficient per canviar la realitat. La lingüista Carme Junyent en fa pedagogia amb un exemple brillant: el desdoblament de gènere (dir "els i les") no posa fi al masclisme de la mateixa manera que eliminar els pronoms possessius no posa fi a la propietat privada.

La Junta Electoral de Barcelona, però, no presta atenció als filòlegs i la terminologia –i per extensió els mitjans públics que l'han d'emprar– és objectiu de la seva ira. Estimant el recurs de Ciutadans, la Junta Electoral ja fa unes quantes eleccions que s'ha sumat a l'estratègia d'intentar canviar la realitat censurant paraules. L'obsessió de Cs per fer creure que l'independentisme és violent, o per negar que hi hagi presos polítics a l'Estat espanyol, o per instaurar el relat que diu que el dia 1 d'octubre no hi va haver ni referèndum

Seria molt més coherent que obliguessin els mitjans a parlar de Cs com "l'autodenominat Partit de la Ciutadania"

ni cops de porra, és l'obsessió per instaurar un marc mental que molts mitjans espanyols compren però que aquí no podem comprar mai perquè hem viscut en primera persona el que realment ha passat.

Analitzant fredament cada un dels termes prohibits, es veu fins a quin punt la Junta Electoral fa el ridícul. Un exemple: imposen als periodistes utilitzar les expressions "autoanomenat" o "autoproclamat" per referir-se al Consell per la República Catalana, una entitat privada que, evidentment, ha escollit el seu propi nom i, per tant, s'ha autoanomenat com tota la resta d'entitats privades del món. Seria molt més coherent que obliguessin els mitjans a parlar de Cs com "l'autodenominat Partit de la Ciutadania", perquè ciutadans ho som tots però, en canvi, el partit no ens representa pas a tots, o bé de l'entitat SCC com "l'autodenominada Societat Civil Catalana", perquè per sort la societat catalana és més ampla i llarga que no pas l'autoproclamada plataforma unionista.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

L'esqueix

Quan era just a la meitat de *L'esqueix de carn* –té cinc-cents pàgines– vaig exclamar: "Aquest llibre és sensacional." "Sensacional" en el sentit que m'agradava molt –la traducció de Joan Casas inclosa–, i que remou els sentits. Vaig mirar els gruix simètric que em quedava per llegir: podria mantenir el to i l'interès? Em respondria la pregunta que des de l'inici em ballava pel cap?

El periodista Philippe Lançon hi explica el seu pas pels hospitals després que perdés la mandíbula en l'atemptat islamista a la publicació satírica *Charlie Hebdo*, l'endemà del dia de Reis del 2015, al matí. Alguns dels seus companys, reunits com ell al consell de redacció de la revista, van morir. Entre ells, el dibuixant que s'havia fet cèlebre per les caricatures de Mahoma. La referència a l'endemà de Reis és important. El vespre abans Lançon, acompanyat d'una amiga, havia anat al teatre a veure *Nit de Reis*, de Shakespeare. La inquietant coincidència, el xoc de comèdia i tragèdia, impregna les primeres pàgines del llibre. Després, amb el transcurs del temps, s'im-

“Philippe Lançon, víctima del 'Charlie Hebdo', explica l'experiència

posaran amb més "naturalitat" Kafka, *La muntanya màgica* de Mann, Proust... Tot és irreal o com el fruit d'un somni; l'hospital manté el malalt atrapat sense sortida; la "recherche" del temps passat s'imposa. Tot s'altera: les relacions amb els amics, amb la família, els plans de futur. La confiança en la Chloé, la cirurgiana que li refà la mandíbula amb el peroné de la seva cama dreta té oscil·lacions: de vegades és total, de vegades impacient. És molt bo quan el president François Hollande fa al malalt una visita d'estat. Només té ulls per a la Chloé. Pocs mesos després, en una recepció oficial a la

qual Lançon pot assistir en una breu sortida de l'hospital, Hollande encara li diu: "Està vostè en bones mans." Hi ha somnis produïts per la morfina i els calmants, hi ha una minuciosa exposició de tot el que li passa pel cap. Massa minuciosa? Potser sí. Amb menys hauríem passat. Els companys de *Libération*, diari en el qual també col·laborava, sempre li deien que escrivia massa llarg. Les caricatures de Mahoma que *Charlie Hebdo* publicava, la seva oportunitat o no, havien aixecat molta polèmica, abans de l'atemptat. També després. Lançon, tan reflexiu, tan introspectiu, ni en parla. Deu ser intencionat. A mi el motiu se m'escapa.

Durant la lectura m'he fet un tip de pensar en els presos polítics. Tot m'hi porta. Una reclusió prolongada, hospitalària o carcerària, ho esgarria tot. "Jo ja no soc el que vaig ser", diu Lançon. L'hospital i el personal del qual depèn li acaben sent imprescindibles. Les relacions amb la promesa es deterioren. Està bé sol. Es resisteix a tornar a casa. Quan ho fa, alguns veïns no el reconeixen. Hi ha sobre la taula el *Libération* d'aquell endemà de Reis.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/jnja6m>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Neguit

Aquest és un cap de setmana estrany. Com deia divendres Jordi Sánchez en una piulada, és “el cap de setmana més llarg de la nostra vida”. I hi afegia: “Només demano que després de dos anys de presó ningú parli de condemna suau. Només l'absolució serà una sentència justa.” Tant de bo, però em sembla que a hores d'ara ningú la preveu. Ni vosaltres mateixos, Jordi. Em genera neguit, la sentència, ja ho vaig escriure en aquest mateix espai la setmana passada. Em genera neguit per allò de personal que té per a tots els presos i els seus familiars, però me'n genera tant o més per les conseqüències que tindrà per a tots plegats. Perquè, si el que van fer els Jordis aquell 20-S és delictiu (se me'n fum quin tipus de delictiu, que ara ens vendran que sedició és tan i tan millor que la rebel·lió i nosaltres hi caurem), on són la llibertat d'expressió, la llibertat de reunió i la de protes-

“Encara hi ha qui gosarà felicitar-se'n si en comptes de rebel·lió és sedició. Ens prenen el pèl?”

ta? Si la sentència és condemnatòria (em semblen indignants i tot un exercici d'antiperiodisme, per cert, totes aquestes especulacions que estan fent des de fa dies els mitjans de comunicació d'aquí i d'allà sobre què dirà la sentència); si és condemnatòria, deia, què passa a partir d'ara? No ens podem concentrar? No ens podem manifestar? I si l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell és condemnada per

haver permès segons quines discussions a la cambra catalana, què passa a partir d'ara? No podrà, el Parlament, debatre sobre el que vulgui? Sí, ja ho sé que el Consell de Ministres de Pedro Sánchez pensa que no, i que per això ha demanat al Tribunal Constitucional que adverteixi tothom. És l'operació Por. Però és que a partir de demà, a partir d'aquest coi de dia D que no acaba d'arribar mai, hi haurà finalment una sentència. I si el que fa aquesta sentència és coartar la llibertat d'expressió i de reunió al carrer i sentenciar que al Parlament no es pot parlar de tot (suposo que *Parlament* deu venir de *parlar*, no?) ja hem begut oli. No pas els presos i els encausats (que també) sinó tots plegats. Em neguiteja, aquesta sentència. Perquè serà una patacada emocional i perquè tots intuïm que no només en volen uns quants a la gàbia sinó a tots ben muts. Muts i a la gàbia, vaja.

EDITORIAL

Esperant una sentència que no farà justícia

La sentència pel judici de l'1-O és imminent i el Tribunal Suprem n'ultima la redacció. L'expectació jurídica, política, mediàtica i social és màxima. Però més enllà de les especulacions sobre el veredict hi ha un fet inapel·lable: sigui quina sigui, la sentència no farà justícia. Perquè no podem oblidar que en aquest procés judicial hi ha nou dels dotze dirigents independentistes encausats que fa fins a dos anys que són a la presó tot i ser manifestament innocents. Mesos de deliberació des que va acabar el judici per part del tribunal presidit per Manuel Marchena indiquen que hi pot haver un debat intern sobre el tipus penal a aplicar. Però el manteniment de l'aberrant presó provisional –desobeint l'exigència d'alliberament del Grup de Treball contra les Detencions Arbitràries de l'ONU– implica que no es plantegen l'opció de l'absolució.

El judici va evidenciar la inexistència d'una violència atribuïble als encausats que justifiqui el delictiu de rebel·lió, així com d'una actuació tumultuària que apunti a la sedició, com tampoc es va poder demostrar la utilització d'un sol euro de diner públic per al referèndum de l'1-O que pugui implicar malversació. Un judici que, a més, va estar marcat per la vulneració del dret de defensa denunciada per observadors d'organitzacions internacionals dels drets humans. La sentència, si no és absolutòria, tindrà un impacte emocional i polític brutal sobre la societat catalana, generarà una gran reacció ciutadana i certificarà la pèrdua total de confiança d'una majoria dels catalans en la justícia espanyola. Fet que mostrarà definitivament els peus de fang de la democràcia a l'Estat espanyol en què la defensa de la sacrosanta unitat d'Espanya se situa per sobre dels drets fonamentals de la ciutadania.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

Desig, amor i poder

Es amants tenen el poder de canviar el món a través del seu meravellós estat d'ànim que fa que des de l'àmbit privat es transformi l'àmbit públic. Ho proclama Martha Zein, experta en estratègies narratives literàries i audiovisuals i coautora amb Analía Iglesias del llibre *Te puedo. La fantasía del poder en la cama*. Suggestiu títol per a un recorregut sobre un tipus de domini –emanat dels prejudicis, les classes socials, els rols de gènere– sempre present en les relacions humanes però que es tendeix a ocultar quan es tracta del terreny sexoafectiu i

Martha Zein insta a alliberar el poder amorós per canviar el món

això porta a cavalls de batalla mal entesos i pitjor lliurats –i no solament al llit–. Explica Zein que el desig mena la primera trobada eròtica; el reconeixement, la segona, i pel que fa a la tercera, els amants passen de menjar-se a petons a menjar-se la llibertat de l'altre. Ella insta a identificar el

manipulador tirà que tots portem a dins –acostumats a qüestionar el poder però no a qüestionar-nos a nosaltres com a poder– i a explorar la seducció, el plaer, el joc, l'empatia, a la llum d'una unió amorosa i no coercitiva. És a dir, a alliberar la nostra força per canviar el món. Molt per pensar i debatre en temps de renovada lluita per la igualtat i contra la violència. Zein presenta el seu llibre aquest dijous 17 d'octubre a Girona (Coespai, Anselm Clavé, 32, 19 h), dins el cicle *Parlem-ne?* *Relacions, poder i sexualitat* i acompanyada de la música, la poesia i l'art de la cantant Paula Grande.

Les cares de la notícia

PORTAVEU DELS FAMILIARS DELS EMPRESONATS

Txell Bonet

Exemple d'enteresa

A hores de fer-se pública la sentència del judici del procés, El Punt Avui parla amb els familiars de les persones que estan preses. Una espera que es fa llarga i que s'afegeix al patiment que han hagut de sofrir aquests dos anys previs. Un exemple d'enteresa amb la qual diuen que estan preparats “per al pitjor”.

CANDIDAT DE VOX AL CONGRÉS PER BARCELONA

Ignacio Garriga

L'unionisme fa figa

La demostració de força que se suposa que ha d'implicar el Dia de la Hispanitat va quedar en un simple bluf. Convocada per una dotzena d'entitats i partits espanyolistes, la seva concurrència hauria de ser molt major si, com pretenen els seus organitzadors, representen la meitat del país.

ACTOR

Ivan Massagué

El pes d'un actor

El hoyo és l'opera prima del jove cineasta basc Galder Gaztel-Urrutia, que ahir va guanyar el Festival de Sitges. La pel·lícula, que en part és producció catalana, té com a protagonista principal l'actor català Ivan Massagué, que té com a mèrit portar pràcticament tot el pes del film.

Tal dia com avui fa...

1 any **Poca credibilitat**
La reprovació del rei per part del Parlament coincideix amb el moment de menys credibilitat de la monarquia pels molts escàndols.

10 anys **Favors fiscals**
El PSOE mantindrà els favors fiscals als més rics. Les societats d'inversió continuaran tributant un 1% i continuaran al marge de la inspecció fiscal.

20 anys **Cop al Pakistan**
L'exèrcit pakistanès derroca el govern del primer ministre, Nawaz Sharif, en un cop d'estat que culmina la pugna entre l'executiu i les forces armades.

Full de ruta

Joan Rueda

Acreditat la innocència

“Respecte a les proves de descàrrega que s'han practicat en el ple, hem de dir que no són suficients per afirmar

que no va tenir a veure amb els fets.” Aquesta frase està extreta de la recent sentència del Tribunal Suprem sobre la baralla de bar amb guàrdies civils implicats a Altsasu, aquella que els partits espanyols i els seus mitjans de comunicació afins van equiparar a un delictes de terrorisme només perquè havia passat a Navarra i no a, per exemple, Càceres. La recent sentència confirma que no hi va haver cap delictes de terrorisme i, a més, desvincula la baralla de bar de la ideologia. Tot i això –oh, sorpresa!– manté unes penes de presó de fins a gairebé 10 anys quan aquesta mateixa baralla, a Càceres, difícilment hauria passat d'una multa. I aquesta frase es refereix a un dels condemnats, el jove que sempre ha mantingut que no era ni al bar i que va presentar multitud de testimonis en el primer judici i en l'al·legació. El Suprem li

La recent sentència d'Altsasu és la mostra que el Suprem mantindrà la fabulació de la fiscalia per condemnar els líders independentistes

diu que, atenció!, no ha pogut acreditar la innocència. No que no s'ha pogut acreditar la seva culpabilitat fent bona la presumpció d'innocència que fa temps que ha desaparegut a l'Estat espanyol, sinó que, al contrari, no ha pogut desmuntar la versió de la Guàrdia Civil, que es basa en un testimoni de part i cap prova. Brutal.

Veient això, i poques hores abans de saber-se la sentència contra els líders polítics que van facilitar que els catalans poguessin votar tal com havien promès en un programa electoral, no entenc pas les travesses sobre quina serà la pena, si serà rebel·lió, sedició, incitació a qualsevol dels dos delictes, malversació... què importa? Aquest és el tarannà. Els que van viure els fets del setembre i l'octubre del 2017 saben què va passar. Poden no estar-hi d'acord, poden criticar-ho, per excés, per suau, per poc organitzat, pel que sigui, però saben perfectament que no hi va haver cap violència ni cap organització mafiosa. El relat de la Guàrdia Civil, comprat de l'a a la z per la fiscalia, diu el contrari. I la sentència

Tribuna

Ponç Feliu. Escriptor

Tècniques de desinformació

Heus aquí el títol d'un vell llibre de Abraham Guillén, editat el 1991. En aquesta reculada data l'autor apuntava un seguit de mecanismes d'intoxicació informativa que els anys transcorreguts no han fet res més que incrementar exponencialment. Però amb una diferència gens menor. Llavors es descrivien uns sistemes de distorsió de la realitat que tenien en general una subtilitat en el torcement d'aquella “veritat” que es volia inocular, la qual presentava una certa elegància d'exposició, cosa que contribuïa a la seva aparent versemblança. Ara, en canvi, s'ha arribat a cotes tan elevades de barroeria, amb pèrdua de qualsevol sentit de la mesura, que la pretesa informació s'esdevé indistingible de l'exposició més bàrbara. Aquesta destrallera adulteració de la realitat –i penso, sobretot, en determinats diaris de Madrid– per força hauria d'esdevenir contraproduent si els lectors tinguessin un mínim sentit crític, per allò d'ensenyar tan descaradament el llautó. Però no sembla que sigui així. Ho he comprovat parlant amb gent que viuen

fora de Catalunya i que beuen i beuen fins a la intoxicació més severa de tòpics inextirpables, però que podrien quedar lèngüids sense el regadiu constant de l'esmentada premsa ultramuntana.

D'ENTRE ELS MÚLTIPLES TÒPICS EXISTENTS, voldria destacar-ne almenys dos: 1).- El bon espanyol, molt cofoi, està convençut de viure en la millor de les democràcies possibles. També, i en conseqüència, de disposar de l'Estat més equànime i del poder judicial (almenys pel que fa al conflicte català)

“El bon espanyol, molt cofoi, està convençut de viure en la millor de les democràcies

més imparcial possible. És allò d’*“España es una gran nación”*, tabarra que d’una o altra forma reciten tots els partits unionistes. 2).- Un altre tòpic és que el moviment independentista l’ha muntat artificiosament sobre un cert folklorisme sardanístic o casteller la classe dirigent catalana per amagar la seva corrupció i desviar l’atenció de les retallades de la crisi, inventant-se així un memorial de greuges contra Madrid. Relat absurd, però insuperable per a la mentalitat espanyolista, crònicament incapaç d’assabentar-se de la profunditat sentimental de l’independentisme, de la seva gran antigor, de la seva condició eminentment popular i transversal i de la seva persistència enllà de les conjuntures més adverses. Són ells, mancats de qualsevol sentit crític, els que es permeten atribuir la condició de massa informe i il·lustrada i, per tant, manipulada, a l’independentisme que, segons el seu tòpic, es limita a obeir, com un ramat submís, els pèrfids mandats d’una burgesia podrida per la corrupció. La batalla pel relat, doncs, continua i continuarà.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Terrorisme d'estat

■ **Terrorisme** es defineix com la utilització de la violència de forma sistemàtica per aconseguir objectius polítics, atemptant contra béns, persones, amb segrestos, repressió indiscriminada i tortures. Cap estat el reconeix, ni que hagin canviat els governs, siguin del color que siguin. Espanya n'és un exemple, tenim molts fets al llarg dels anys, el Batallón Vasco Español i els GAL (qui era el senyor X?), qui els va organitzar i finançar? El de la sala de festes Scala l'any 1978, que es va atribuir als sindicats CNT i FAI, per desprestigiar-los. El del *Paus* el 1977, revista satírica amb tendència anarquista, va rebre un paquet bomba, un atemptat atribuït a la triple A. També l'any 1977 es va produir la Matança d'Atocha en un despatx d'advocats laboralistes, qui eren els caps pensants de l'atemptat? Es pot “terroritzar”

els ciutadans, amb registres de sorpresa esbotzant portes, amb detencions aleatòries, amb llargues retencions a comissaria sense la presència dels advocats defensors, amb inculpacions estranyes, amb presons preventives, amb falses notícies dels mitjans informatius i amb judicis farsa. L'Estat espanyol, partits polítics autòctons constitucionalistes i els mitjans de la caverna estan en plena campanya per banalitzar el terrorisme i així poder aplicar la llei antiterrorista a qualsevol moviment en contra de l'establishment actual. Se'n podrien explicar més, però seria massa llarg, el que queda clar és que el joc brut de l'Estat, pretesament democràtic, ja ve des dels temps de la tan lloada Transició.

Suma i segueix amb la democràcia espanyola sota mímims!

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

És vergonyós

■ Des de quan es pot criminalitzar la possibilitat? L'Estat espanyol sembla que no coneixi la seva pròpia història, la més fosca. Resulta que l'estan repetint (qui no coneix la història està condemnat a repetir-la). Em refereixo a aquella sòrdida etapa de la Inquisició, on es torturava i cremava gent només pel fet de ser sospitosa de temptar contra un poder eteri sense proves feafants. Perquè, amb la deriva que ha pres la justícia espanyola, sembla que segueixi els dictats d'en Torquemada, el gran inquisidor.

Si ho volen fer així, la meitat dels catalans (pel cap baix) hauríem de ser jutjats, perquè tots podem aconseguir els ingredients per fer estralls més o menys casolans, molts de nosaltres sentim vergonya aliena d'aquest estat tan corrupte. Tots en algun moment hem pensat a carregar-nos algú i amb la sang calenta no hau-

riem dubtat. Però després ho hem rumiat i hem desistit. Però el pensament és lliure. Però més de la meitat volem una solució pacífica, els que ens manifestem amb lliure a la mà com a mínim. I això els dol. Però ells no ho farien amb tants miraments i no entenen el poder del respecte i la convivència pacífica, sense imposar res, és clar, els hem fet un gol per tot l'escaire i encara estan en estat de xoc.

Quina és la resposta d'aquest Estat homogeneitzador i tancat al diàleg? Sembrar la por entre el poble ras perquè anem amb compte. Cerquen arguments per condemnar el moviment cívic català. I com que no els troben se'ls inventen per no haver d'arribar a una entesa.

I mentrestant qui ho ha de patir és el poble, com deia l'Ovidi Montllor: i el pobre cavall, què?

QUIM ROMÁN MORENO
Terrassa (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Tot el suport als agents i les famílies que, a vegades, han estat aïllades i qüestionades per ser de la Guàrdia Civil”

Teresa Cunillera DELEGADA DEL GOVERN ESPANYOL A CATALUNYA

Tribuna

Josep-Lluís Carod-Rovira. Filòleg i escriptor

Un país sense política?

En féu un llibre, amb aquest títol, Joan Fuster, el 1976, i es demanava: Sense política, sense polític? La reflexió sobre el País Valencià reconeixia que les qüestions plantejades afectaven “la sencera comunitat catalana”. I tal com van les coses al bocí de país entre Alcanar i Portbou, comença a ser hora que ens preguntem on és la política i on són els polítics, en aquests moments, ja que ben sovint se’ls troba a faltar, justament quan més ens calen. Vaig tractar Michel Rocard, durant uns dies, poc abans de la seva mort el 2016. Llavors, el cas català ja era conegut per les seves *performances* multitudinàries i originals, sobre les quals l’exprimer ministre francès em va dir: “I què, els catalans, encara feu aquestes manifestacions tan boniques pel carrer? I la política? Quan fareu política?”

LA IMAGINACIÓ POPULAR CATALANA no té límits. És una mostra d’enginy mediterrani, una manifestació de creativitat, d’inventiva, de plasticitat, de cromatisme, amb una barreja de tendresa amable i innocència inofensiva. Som especialistes en grans concentracions humanes al carrer, amb data fixa, de manera que, el vespre de l’11-S, ja hi ha qui neguiteja per la commemoració següent, a veure quina en farem i de quin color serà la samarreta. Ens donem la mà durant centenars de quilòmetres, fem una V, pugem als cims de Montserrat, transformem passos de vianants en estelades i en seguem de mida gegantina, al camp de blat, perquè els extraterrestres les puguin detectar des de les altures i sàpiguen el pa que s’hi dona, per aquests verals. Fem accions espectaculars i commovedores, que ens emocionem tant com poc preocupen els nostres adversaris. Tenim una estructura d’estat molt sòlida i potent, el poble, la gent que es mobilitza a totes hores encenent espelmes davant de les presons, animant els presos quan

són traslladats d’un lloc a l’altre, fent sopars per recaptar fons per a la causa i una llista inacabable d’accions benèmerites. Tenim un veritable poble nacional, és a dir, un poble amb consciència, sentiment i voluntat nacional. I aquest poble magnífic fa tot el que pot i més, dient “bona nit” cada nit del món, als presos, tocant *El cant dels ocells* amb saxo cada vespre a les set, fent concerts de corals, cantautors i grups al pàrquing de les presons, fent de tot i força.

EL POBLE, DONCS, COM ESPANYA, NO FALLA mai. Són activistes segurs, honestos, sense cap interès personal, sinó només col·lectiu. Aquestes accions són positives i ajuden a difondre una imatge pacífica, simpàtica i cordial de l’independentisme. Però, sense política, són insuficients. La cosa, doncs, no falla per baix, sinó per dalt. Com en el cinema català, tenim bons actors, directors, músics, fotògrafs, però també ens fluixeja el guió, cas que en tinguem. Com les persones, els pobles tenen emocions, sentiments, valors. Però els estats només tenen interessos. Mai no obtindrem cap complicitat, simpatia o res-

“Els estats opressors no cedeixen mai cap part del territori. Ho fan quan no tenen més remei, quan la continuïtat de domini els perjudica

pecte internacional, si brandem només l’estendard de les *performances* patriòtiques, per originals i espectaculars que siguin. Només respectaran i ens guanyarem l’atenció d’una comunitat internacional que ens prendrà seriosament quan siguem capaços d’afectar, amb les nostres decisions, els seus interessos, fonamentalment econòmics. I és aquí on es troba a faltar la política i els polítics. Parlo d’aquella sensació d’anar a la lluita amb un guió establert a l’avançada, amb només un mínim de marge per a la improvisació sobre la marxa. No pas a l’inrevés, en improvisació permanent, sense direcció política ni carta de navegació, amb una constel·lació de lideratges i una pluja de misatges del tot contradictoris, tants caps tants barrets, que no fan altra cosa que desorientar la gent i impedir que la comunitat internacional ens prengui seriosament, com un subjecte polític. Una cosa és pertànyer a un país amb una profunda tradició llibertària i una altra de ben diferent és anar pel món d’aquesta manera, absolutament desorganitzats.

ELS ESTATS OPRESSORS MAI NO CEDEIXEN de grat cap part del territori. Ho fan quan no tenen més remei, quan la continuïtat de domini ja els perjudica. Ho fan, doncs, forçats per una pressió que arriba a convertir-se en insostenible i és llavors que cedeixen. Per això, i més quan tenim lideratges empresonats o a l’exili, ens és imprescindible la política i els polítics, l’estratègia política unitària i una resposta política nacional. Sense política, estarem sempre vençuts. Per això ens cal discurs polític, retornar la política al centre de tot i el prestigi a les institucions, amb tantes accions imaginatives com calguin, però no només amb aquestes. Ens calen líders que liderin, presidents que presideixin, governs que governin i parlaments que en facin.

De set en set

Matthew Tree

Hi havia una vegada...

És impossible saber, en el moment d’escriure aquest article, si s’haurà comunicat la sentència del Tribunal Suprem abans del dia –avui– en què surti al diari. Però no és gens impossible de constatar les ganes que certes autoritats espanyoles tenen d’inventar una realitat paral·lela a la que viu la resta del món. Per exemple, ara que el Suprem es prepara per condemnar els presos polítics per rebel·lió violenta, el diari indi *The Indian Express* acaba de lloar “el moment gandià de Catalunya” i la manera en què les idees de Gandhi “estan donant forma a la pacífica lluita catalana dins d’Espanya”.

Perquè Madrid se surti amb la seva, la ficció haurà de superar la realitat

Pel que fa a l’operació Judes –el seu nom inspirat, potser, per l’afusellament simbòlic de Puigdemont com a “Judes de l’any” en un poble andalús– cal remarcar que les acusacions contra set membres de diversos CDR estan escrites en el condicional (“podria ser que...”) atès que no hi ha hagut atemptats terroristes ni s’ha pogut demostrar que se’n planificava. Un exdiplomàtic britànic que ha vist el vídeo oficial de la Guàrdia Civil que acompanyava les acusacions –en què uns policies “localitzen” un material sospitós en un soterrani no identificat– ha comentat: “Queda clar que el policia que remena el contingut sospitós no és cap investigador forense: a Anglaterra ningú prendria aquest vídeo seriosament.” Queda clar que perquè Madrid se surti amb la seva, la ficció haurà de superar la realitat, encara que els guionistes que llogui mai no trobarien feina fora dels jutjats espanyols.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Crida de JxCat a mobilitzar-se contra la repressió

Els presidents Torra, Puigdemont i Mas defensen no fer cap pas enrere amb la sentència

La marxa unionista atreu pocs manifestants

La manifestació aplega 10.000 persones a Barcelona, 55.000 menys que el 2018

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El tràngol de l'espera

INQUIETUD Els familiars dels presos viuen amb neguit els moments previs a la notificació de la sentència i aïllant-se de les elucubracions sobre el seu contingut
RESOLUCIÓ Clamen per l'absolució, però estan preparats "per al pitjor" escenari

Francesc Espiga
BARCELONA

Per a la majoria d'ells, aquests dies són un autèntic trasbals. Després d'un procés judicial costerut i anímicament esgotador, els familiars dels presos independentistes viuen uns moments que saben que seran transcendents d'aquí en endavant. Res serà igual per a ells quan, possiblement demà, o ves a saber si finalment és dimarts, el Tribunal Suprem faci pública la sentència de la causa especial 20907/2017. El mateix expresident de l'ANC Jordi Sánchez ho expressava divendres amb aquesta divendres: "Per a alguns comença el cap de setmana més llarg de la nostra vida." Però, mentre no es resol l'espera, la tensió sobrevola totes les hores i circumstàncies en l'entorn més proper dels encausats. "Són uns dies d'inquietud, perquè voldries saber-ho ja", comenta Meritxell Lluís, dona de Josep Rull. La sensació és compartida per Montse Bassa, germana de l'exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies: "Estem molt neguitosos, perquè volem posar fi a la incertesa." Mentre que Laura Masvidal, esposa de Joaquim Forn, descriu l'ambient d'aquestes dar-

El relat de la condemna "suau"

Tant els presos com les seves famílies no volen entrar en el joc d'interpretar com a més benèvol una sentència que no prevegi el delictes de rebel·lió i que, per tant, imposi unes penes més baixes que les que demanava la fiscalia. Un dels encausats, l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez, era concloent en aquest sentit en la seva piulada de divendres: "Només demano que, després de dos anys de presó, ningú parli de condemna «suau». Només l'absolució serà una sentència justa." Montse Bassa, germana de Dolors Bassa,

reres setmanes com a "dens i tens al mateix temps". Per fer entendre en què es tradueix aquesta sensació, explica que els missatges que li arriben des de cercles més propers i més llunyans s'han multiplicat a mesura que s'anava acostant la data en què s'ha d'anunciar la resolució judicial i, davant d'això, "es fa molt difícil no sentir i traslladar un cert neguit". En aquesta tessitura, Masvidal admet que fa "esforços per conservar la calma i la serenitat", però que, en aquest marc escènica endimoniat, no és fàcil aconseguir-ho.

El moment és difícil, és

en fa una lectura similar en la seva conversa amb aquest diari. "No fem ni volem fer càlculs sobre possibles rebaixes. Qualsevol resolució que no sigui l'absolució, per a nosaltres, serà duríssima." Per dir-ho ras i curt, el relat del mal menor no el compren. En aquest sentit, la mateixa Dolors Bassa era contundent el dia 7 d'octubre, també a través de Twitter: "Setmana decisiva. Si guai quina sigui la sentència, els 596 dies d'empresonament ja representen un retrocés de la democràcia. Sento tristesa. No tinc por."

així. Ara bé, tampoc ho és més que molts altres que han hagut d'afrontar en els darrers dos anys. "Són dies igual de durs que la resta, perquè no han deixat d'estar tancades i tancats", reflexiona Bernat Peguerols, marit de Carme Forcadell. "Els empresonaments i l'inici del judici també van ser complicats", exposa Blanca Bragulat, dona de Jordi Turull, que també revela un instant personal que per a ella va ser especialment colpidor: "Va ser quan el jutge Marchena va dir allò de «vist per a sentència». La sensació va ser horrosa i se'm va fer un nus a

l'estómac", conclou. El dia que van rebre la notificació de l'Audiència Nacional per anar a declarar al cap de tot just 48 hores és un episodi que Diana Riba, companya de Raül Romeva, té clavats a la memòria. "Allà es va iniciar tot, i ho recordo amb molta intensitat, perquè també vam començar a preparar-nos ja, tots, per a la possibilitat que això acabés en presó."

Ball d'especulacions

Els periodistes aquests dies no els donem treva. Les peticions d'entrevistes i reportatges es disparen, cosa que genera encara més tràfec i nerviosisme entre els familiars. Tampoc ajuda a temperar-lo —més aviat al contrari— la cascada d'elucubracions que s'han formulat —primer, sobre la data en què es faria pública la resolució; després, sobre el contingut— i que han estat carn de tertúlia dia sí i dia també. "Fa tres o quatre setmanes que tothom opina i, en realitat, ningú sap gaire res, i tenim un cert empenyament, sí", comenta Bragulat, mentre que Montse Bassa opta per una solució més expeditiva. "Ja fa dies que ni escolto tertúlies ni lleigeixo res. Tot el que hagi de saber ho pregunto als advocats, que m'aconsellen no fer cas dels rumors, perquè

Oriol Junqueras
Exvicepresident (ERC)

"Fa un any i mig que no em deixen parlar... Perdonin la meva passió"

"Som moltes altres coses a part d'independentistes; abans som demòcrates i bones persones"

"Aquest és un judici polític i no contestaré les acusacions. Em considero un pres polític"

Josep Rull
Exconseller de Territori i Sostenibilitat (JxCat)

"Crec que el Tribunal Constitucional espanyol té un dèficit important d'autoritat moral"

Santi Vila
Exconseller (Junts pel Sí)

"Vaig dimitir frustrat per haver intentat canalitzar el conflicte i d'haver fracassat"

Dolors Bassa
Exconsellera de Treball, Benestar i Famílies (ERC)

"Al meu departament hi havia divuit sentències del TC que el govern espanyol no complia"

són això, rumors." El marit de Forcadell s'aplica la mateixa recepta. "Ignoro el que diuen, perquè la majoria dels que parlen ho fan sense saber res de res", assevera.

Els amics, però sobretot els parents més propers, són el refugi durant aquests dies. "Intentarem passar el cap de setmana amb normalitat", comenta Diana Riba. Tant ella (ahir) com Laura Masvidal (divendres) i Montse Bassa (dijous) van poder visitar els seus respectius familiars en un dels últims vis-a-vis abans que es faci públic el pronunciament del Suprem. "La vaig veure molt ferma, conscient del que l'espera i preparada, i sense cap renúncia en les seves conviccions", revela la germana de Dolors Bassa. Una de les moltíssimes preocupacions que ara mateix tots plegats tenen al cap és com es gestiona-

ran les emocions i els sentiments quan toqui assimilar una eventual sentència condemnatòria. En aquest sentit, l'esposa de Quim Forn no amaga la seva preocupació sobre com ho pairà la mare de l'exconseller d'Interior: "Ja és una senyora gran i no volem que estigui sola quan comencin a sortir notícies per la televisió i la ràdio". I també una de les filles, que viu i treballa a Londres. Unes inquietuds que es resolen de manera col·lectiva a través dels grups de missatgeria que comparteixen quan cal immediatesa, i en les trobades de l'Associació Catalana pels Drets Civils, una entitat creada pels mateixos familiars i que s'ha vertebrat com una xarxa de suport col·lectiu especialment activa en les darreres setmanes. "Aquests dies tenim més contacte entre nosaltres", revela Montse Bas-

L'APUNT Consignes que enverinen l'ambient

Rosa M. Bravo

Els representants de les diferents entitats que van organitzar ahir la manifestació unionista amb motiu del 12-O es presentaven com a garants de la fraternitat entre Catalunya i Espanya, com a paladins de la convivència, com a defensors de l'altruisme i de la llibertat. Paraules que tal com sortien de les seves boques contrastaven amb les peticions que ells mateixos feien de

duresa per part del Tribunal Suprem amb consignes com ara "ni oblit ni perdó, llargs anys de presó". Paraulles gruixudes corejades per un públic que entonava els ja habituals "a por ellos" i el "Puigdemont, a prisión". Contradiccions absolutes amb aquest suposat esperit conciliador que no fan res més que enverinar l'ambient a les portes de la sentència.

Jordi Sánchez
Expresident de l'ANC i diputat (JxCat)

“ Fa 500 dies que soc a la presó per haver fet actes polítics i cívics. Vam exercir el dret de manifestació i de protesta ”

“ A la secretària judicial ningú la coneix i podria haver sortit per la porta de la seu d'Economia, com van fer moltes persones tot el dia ” [amb referència a Vox]

“ Em considero un pres polític. Estic convençut queestic aquí per haver estat president de l'ANC ”

Jordi Cuixart
President d'Òmnium Cultural

“ Jo soc un pres polític i la meva prioritat ja no és sortir de la presó, sinó denunciar la vulneració de drets ”

“ Jo soc un pres polític, no un polític pres. No vaig participar de la vida diària del Parlament, no en conec els detalls ”

“ El problema no és la desobediència civil, és l'obediència ”

Joaquim Forn
Exconseller d'Interior (JxCat)

“ Vaig tornar de Brussel·les sabent que hauria de declarar, convençut que no havia delinquit ”

“ Em mantinc fidel als ideals. No és cap delictes ”

Carme Forcadell
Expresidenta del Parlament de Catalunya

“ Jo no vaig dirigir cap estratègia per a la independència; em vaig limitar a complir com a presidenta del Parlament ”

“ Aquests quatre mesos de judici no han servit per a res ”

“ La voluntat no era desoir el TC, sinó defensar drets ”

Jordi Turull
Exconseller de Presidència (JxCat)

“ La violència no va amb cap partit de Catalunya. La gent de Catalunya és pacífica, sigui o no independent. El relat acusatori és delirant ”

“ Els ciutadans de Catalunya no són ovelles ni són gent militaritzada. La gent, independentista o no, d'esquerra o de dreta, té criteri ”

Raül Romeva
Exconseller d'Afers Exteriors (ERC)

“ Els que amenacen els valors europeus estan entre les acusacions ”

[amb referència a Vox]

“ Manifestar-se no és alçar-se, protestar no és un tumult i opinar no és delictes ”

“ Avui som nosaltres, però demà pot ser qualsevol ”

Meritxell Borràs
Exconsellera de Governació (JxCat)

“ No menyspreo el TC, però està polititzat ”

ment et doni ànims”, diu. Arribats a aquest punt, no és sobrer recordar i recalcar l'impacte personal que tindrà per a totes aquestes famílies el que dicti o deixi de dictar el Suprem. Potser per això,

molts viuen aquella batalla interior entre el que dicta el cap –el que és més previsible que passi– i el que dicta el cor –el que un voldria que passés o creu que hauria de passar–. “És una mica una contradicció, perquè cre-

iem que la decisió justa és l'absolució i l'esperança que això passi no la pots perdre mai, però, alhora, potser és millor pensar en el pitjor escenari i estar preparat”, comenta Dolors Bassa. Sobre això, també explica que, en

la primera visita que li va fer a la presó, la seva germana ja la va advertir, tant a ella com a la seva mare, que es preparessin per a l'escenari “més dur” que es pogués produir, perquè “darrere d'aquest procés hi ha

un ànim de revenja”. Meritxell Lluís també considera que l'única resolució possible hauria de ser l'absolució, però de manera tàcita reconeix que les esperances són minses. “Jo, abans del 2 de novembre del 2017, quan van ser empresonats, ja era de les que deien que aquell dia no tornarien a casa. I passi el que passi avui i demà, el càstig des d'aleshores ja l'estan patint”, reflexiona. Mentre que la dona de Jordi Turull, Blanca Bragulat, destaca la feblesa d'unes acusacions que, a parer seu, només poden comportar “que surtin en llibertat”.

Un horitzó en el temps
Per Diana Ribera, aquesta mateixa inconsistència aparent, així com l'excepcionalitat de la causa, fa que “no sàpigues on t'acabarà portant tot el procés, ja que partim d'un relat inventat sustentat sobre finalitats polítiques”. També dona per feta una condemna, que, això sí, els marcarà “una perspectiva de la sortida”. “A partir de la sentència, podrem restar dies, mentre que amb la presó preventiva només els sumes”, assenyalava. Laura Masvidal, esposa de Quim Forn, ni s'atreveix a fer pronòstics ni en vol fer. “La decisió, sigui quina sigui, en cap cas afectarà la fortalesa del lligam que mantinc amb el meu marit, ni la determinació de saber que el futur és a les seves mans”, conclou. ■

Nou VOLKSWAGEN T-CROSS

Volkswagen T-Cross Edition 1.0 TSI 70 kW (95 CV) manual.
Emissió de CO₂ (g/km): 134 (NEDC: 116). Consum mitjà (l/100 km) de 5,9 (WLTP).

Volkswagen

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Conseqüències immediates del càstig

FERMESA • La sentència del Suprem serà ferma, i per tant implicarà que es facin efectives les penes de presó, superiors a cinc anys, i la inhabilitació a càrrec públic, com en el cas dels candidats d'ERC i JxCat **RECURSOS** • Les defenses ja tenen a punt els escrits per demanar l'empara al Tribunal Constitucional i al TEDH, on el cas de les Pussy Riot obre un camí als independentistes

Mayte Piulachs
BARCELONA

La sentència del Tribunal Suprem serà ferma en el mateix moment de notificar-se als dotze independentistes catalans. Per tant, implicarà unes conseqüències immediates per als condemnats, els exiliats i, posteriorment i en cascada per als encausats en la desena de procediments obertes arran de la celebració del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre del 2017.

La presó

Si finalment el Suprem fa pública la resolució demà, dilluns, i condemna a penes de presó superior a cinc anys els nou polítics i líders civils que ja són tancats, en presó preventiva, no sortiran pas del pe-

nal, i passaran a estar en règim ordinari. És a dir, tal com estan ara, i quan una condemna és ferma, la junta de tractament d'una presó treballa un programa personal de rehabilitació per al reclus i el calendari per obtenir permisos de sortida. El temps que porten empresonats se'ls comptarà com a compliment de la condemna. Dos anys tancats faran els Jordis el proper dimecres, 16 d'octubre. En la mateixa situació estarien l'exvicepresident Oriol Junqueras i els exconsellers Dolors Bassa, Raül Romeva, Quim Forn, Jordi Turull i Josep Rull, i l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell.

En el cas dels exconsellers Carles Mundó, Meritxell Borràs i Santi Vila, que estan en llibertat provisional, si al final fossin condemnats a una pena d'entre dos a cinc anys de presó, es podria suspendre

la seva execució si presenten un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional. Segons fonts judicials consultades, habitualment els condemnats amb aquestes penes no ingressen al penal fins que aquest tribunal es pronuncia.

La inhabilitació

La pena d'inhabilitació també s'ha de complir de forma immediata. La fiscalia demanava la inhabilitació absoluta per a tots dotze. El primer efecte directe serà que els candidats de JxCat i d'ERC en les eleccions al Congrés del 10-N hauran de deixar el seu lloc. Els partits ja tenen assumit que hauran de moure noms de les llistes.

Habitualment, la inhabilitació és una pena accessòria a la de presó i acostuma a ser la mateixa. En els casos de delictes contra l'admi-

2,1

milions d'euros va fixar de fiança el jutge del Suprem als encausats del govern per la responsabilitat civil en organitzar l'1-O. La fiscalia ho ha derivat ara al Tribunal de Comptes perquè fixi la quantitat.

5

milions d'euros va haver de pagar l'ex-president Mas i alguns exconsellers pel 9-N, per ordres del Tribunal de Comptes. Es van fer aportacions amb la caixa de solidaritat.

nistració pública, com ara la malversació de fons, és un càstig propi a banda de la pena de presó i pot arribar fins als 20 anys d'inhabilitació a càrrec públic. És el cas d'Arnaldo Otegui (EH Bildu). El 2012 va ser condemnat per terrorisme a sis anys i mig de presó, que va complir i va ser inhabilitat a càrrec públic fins al 2021. L'any passat, el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) va resoldre que el líder abertzale i quatre dirigents més van ser condemnats en un judici "no just", i li obria la porta per reclamar al Suprem que revisés la inhabilitació, cosa que no ha fet perquè podria rebre un càstig major.

La responsabilitat civil

Quan el magistrat del Suprem Pablo Llarena va assumir la investigació dels càrrecs del govern, a més de la presidenta i la mesa del

Parlament, va fixar per a tots una fiança solidària de 2.135.948 euros per cobrir la responsabilitat civil en el cas de ser condemnats per malversació de fons públics per haver organitzat el referèndum. Els diners van ser aportats per la caixa de solidaritats, amb donatius dels ciutadans. La Guàrdia Civil en posteriors informes ha anat apujant la xifra fins als 3,2 milions. En la sentència, però, el Suprem no fixarà cap responsabilitat civil a pagar, ja que la fiscalia, en les conclusions definitives, va indicar que no exercia l'acció civil i que la derivava al Tribunal de Comptes.

Precisament, i abans de fer-se pública la sentència, el Tribunal de Comptes va obrir el juny passat un procediment de responsabilitat comptable contra l'expresident Carles Puigdemont i divuit excarrecs del govern per aclarir si van desviar fons públics per l'1-O. Aquesta setmana, fonts d'aquest tribunal van informar a El Punt Avui que l'instructor de la demanda encara no ha elevat una acta amb la xifra dels fons suposadament desviats per al referèndum.

És el mateix procediment obert a l'expresident Artur Mas i als exconsellers Francesc Homs, Irene Rigau i Joana Ortega, a més d'altres directius, els quals van ser condemnats pel TSJC a inhabilitació per desobediència per organitzar el 9-N, però no pas per malversació de fons públics. El juliol passat, el Tribunal de Comptes va confirmar que per fer la consulta del 2014 es van gastar prop de 5 milions d'euros, bona part retornats amb donacions.

Recursos i terminis

■ Amb la sentència notificada, els advocats defensors, poden executar dues respostes: presentar un incident de nul·litat per vulneració dels drets dels acusats a la mateixa sala del Suprem, vers el relat de la sentència, com ara no acceptar l'exhibició dels vídeos durant l'interrogatori dels policies. Aquesta mesura és habitual per anar després al Tribunal Constitucional (TC), com marca la seva doctrina, i s'acostuma a resoldre en uns dos mesos. És l'opció que podria escollir l'equip de defensa de Jordi Cuixart. La segona opció és presentar el recurs d'empara directament al TC, i en aquest cas al·legar vulneració de drets fonamentals només en la part de la resolució.

Els terminis seran un calvari per als que siguin condemnats a presó. Han d'esperar que el TC respongui al seu recurs d'empara abans d'anar al Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH). La mitjana és d'entre sis mesos a dos anys, mentre que la resposta d'Estrasburg, uns quatre anys més.

El TEDH

■ La resposta del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) als independentistes catalans pot arribar amb la condemna complerta o a l'equador. Una de les resolucions amb què treballen les defenses dels líders de les entitats sobiranistes és la del cas de tres membres del grup de *punk* Pussy Riot contra Rússia, a les quals el TEDH donava la raó el 2018: que se'ls havien vulnerat drets fonamentals, després d'haver estat en presó provisional,

condemnades a un any i vuit mesos i al final amnistiades.

Un tribunal rus les va condemnar per un delicte contra l'ordre públic i odi religiós en actuar dins una església ortodoxa. La defensa de les activistes va replicar que era una acció de crítica política contra les eleccions i la reelecció de Putin el 2012, i per això en la cançó pregaven a la Verge Maria que les allunyés d'ell.

La llibertat d'expressió

■ El TEDH dona la raó a les Pussy Riot en la vulneració de l'article 3 del Conveni per la Protecció dels Drets Humans, en patir trasllats "inhumans" de la presó al tribunal, mesura també aplicable als independentistes catalans; de l'article 5.3, per cinc mesos de presó preventiva sense abordar la gravetat dels fets i amb "fórmules estereotipades", que també es pot al·legar en el cas català, tot i que ja ho ha analitzat i criticat un grup de treball de Nacions Unides, i finalment i el cabdal article 10 de vulneració de la llibertat d'expressió, al qual apel·laran tots els independentistes condemnats.

En aquest cas, com en d'altres, el tribunal exposa que cal protegir afirmacions que "ofenen, molesten i escandalitzen" els governs, i especialment quan es debaten "necessitats socials urgents" i en aquest context sosté que "hi ha escàs marge per limitar el discurs polític", com el que considera que van fer a les Pussy Riot. En la seva ponderació entre la proporcionalitat de les ingerències de l'Estat a la llibertat d'expressió amb la gravetat de la

Tres membres del grup de 'punk' Pussy Riot

Maria, Iekaterina i Nàdia, d'esquerra a dreta, en una gàbia de vidre durant el judici a Moscou, el 2012, per un acte de protesta en una església ortodoxa contra la reelecció de Putin. Condemnades a presó, el TEDH va resoldre que s'havia vulnerat la seva llibertat d'expressió. A l'esquerra, l'exvicepresident Junqueras, en el torn de l'última paraula, en el judici al Suprem el juny passat.

■ REUTERS/EFE

condemna, el tribunal conclou que "la pena va ser excessivament rigorosa en comparació amb els actes fets" pel grup de *punk*, ja que "no van interrompre una missa ni van provocar danys a l'església". En el cas català, es defensa la independència del país, amb manifestacions, i els danys atribuïts són a uns vehicles de la Guàrdia Civil, per una massa anònima. En el cas de les Pussy Riot, el TEDH conclou: "Les limitacions a la llibertat d'expressió en forma de sancions penals només es poden acceptar en casos d'incitació a l'odi. I la seva acció no va ser incitar-lo. Els seus actes no tenien elements violents ni els justificaven." I insisteix: "Les formes d'expressió pacífiques no s'han de sancionar penalment, ja que té un efecte dissuasiu."

A banda, en el cas català, els polítics també apel·laran a la vulneració de l'article 6, en considerar que no han tingut un judici just, com la no admissió de proves, i l'article 7, de vulneració del principi de legalitat previsible; és a dir, que cap dels condemnats sabia que amb els seus actes cometia un delicte de rebel·lió o de sedició, ja que mai van actuar amb violència ni van animar a fer-la. El TEDH pot donar-los la raó i fer repetir el judici.

Les euroordres

■ Finalment, amb la sentència, ningú no dubta que la fiscalia instarà el jutge instructor del Suprem Pablo Llarena a demanar per tercera vegada l'extradició de l'expresident Puigdemont i els exconsellers a l'exili per jutjar-los pels delictes fixats pel tribunal. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Hostilitat legal

REACCIÓ • La petició de la fiscalia d'allargar la presó provisional als Jordis és interpretada com un menyspreu per experts i advocats **EXCEPCIÓ** • Diuen que la mesura és lògica, però "no habitual"

Virtudes Pérez
BARCELONA

Legal ho és. L'article 504.2 de la llei d'enjudiciament criminal (Lecrim), la mateixa que fixa en un màxim de dos anys la presó preventiva, diu molt clar que "el jutge podrà dictar una pròrroga de fins a dos anys si el delictu tingués una pena superior als tres anys". Així doncs, des d'un punt de vista del funcionament del dret, la decisió de la fiscalia de demanar que s'allargui la presó provisional a Jordi Sánchez i Jordi Cuixart no només s'ajusta a la legalitat vigent, sinó que també és lògica tenint en compte que fa només quatre dies ningú era capaç de vaticinar que efectivament el Tribunal Suprem faria pública la sentència del procés abans del dimecres 16 d'octubre, data en què es compleixen dos anys de l'empresonament. "És una mesura lògica que la fiscalia demana de manera cautelar, perquè, si hagués arribat el dia 16 sense sentència i ningú hagués dit res, s'haurien d'haver posat en llibertat, perquè, si no, seria ja una detenció il·legal", explica Iñaki Rivera, professor de dret penal i director de l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans de la Universitat de Barcelona.

Però que sigui lògica i legal no significa, a parer dels experts i advocats consultats per aquest diari, que sigui una mesura habitual en la judicatura ni que sigui justa en aquest cas. El mateix Rivera explica que es tracta d'una mesura "absolutament excepcional, no per la

Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, amb altres processats, durant el primer dia del judici ■ ACN

mesura en si, sinó perquè pràcticament mai s'arriba a exhaurir el termini de la presó preventiva". I Ignasi Puig, president del Consell de l'Advocacia Catalana, recorda que als jutjats hi ha l'adhesiu *Causa pres*, que s'enganxa als expedients precisament per identificar els casos amb persones en situació de presó preventiva. "Els jutges tenen molt clar que no es pot excedir el temps que una persona està a la presó perquè es poden conculcar drets", opina Puig, que també considera que el tracte que estan rebent els Jordis és d'una "total excepcionalitat, que només es dona en casos que creen alarma social,

com casos de violació o homicidi".

Però, un cop arribats a aquest punt, el coordinador del Col·lectiu Praga, Joan Queralt, entén que la petició de la fiscalia "era previsible" com a mesura cautelar per anticipar-se a la possibilitat que arribi el dia 16 sense sentència. "L'anomalia és la presó provisional", diu Queralt. "Tenint en compte que s'ha de pronunciar com a màxim dimarts i que el tema és d'una alta complexitat, és lògic que una setmana abans es presenti la petició si el que volen és que continuïn a la presó." "El que hauria estat anormal és que no ho hagués demanat", sentència.

Per Benet Salellas, advocat de

Jordi Cuixart, la petició ve carregada d'intencionalitat. Salellas, que va respondre a la sol·licitud d'allargar la presó preventiva amb la petició de llibertat, opina que la demanda "és un gest simbòlic més de la fiscalia per reforçar aquest engegament que té amb la presó de Cuixart i Sánchez".

Ignasi Puig ho defineix, a més, com "un acte hostil contra els presos, perquè implica un nou atac a la presumpció d'innocència". I és aquesta hostilitat el factor que sí que és del tot innecessari i que mostra, segons Puig, "el que ja sabem: que el Tribunal Suprem insisteix en la seva voluntat de castigar injustament presumptes innocents i causar-los danys". Per Puig, és difícil no desconfiar veient com s'ha portat tot el cas. "No m'agradaria pensar en una certa connivència no desitjada i falta d'imparcialitat", subratlla.

"De disbarat en disbarat"

A hores d'ara, és clar que la mesura cautelar de la fiscalia ha estat només això, una mesura cautelar, i que la vista breu no es farà perquè hi haurà sentència abans d'exhaurir el termini de la presó preventiva. Iñaki Rivera encara se'n fa creus de com s'ha portat el procediment fins a l'últim minut. "No podia imaginar que arribaríem a aquestes circumstàncies. Han tingut dos anys i han esperat fins a l'últim moment", denuncia. Rivera troba "impressantable que en un judici d'aquesta importància ningú hagi sabut res de la sentència fins al final i que la primera filtració hagi estat la que va fer el fiscal Javier Zaragoza durant una conferència a l'Argentina".

L'explicació més plausible a aquest comportament, opina el professor de dret penal de la Universitat de Barcelona, és que s'ha actuat amb voluntat de "menyspreu a les parts". "Les parts i les famílies han d'estar preparades —hi afegeix Rivera—, i, per tant, és una falta de respecte no anunciar que la sentència es publicarà, perquè això crea una incertesa molt gran i molta ansietat entre els familiars", assenyala. ■

No hi haurà vista breu

Tot i la petició de la fiscalia, el fet que ningú hagi rebut cap comunicació per assistir a la vista breu en què s'hauria de decidir si s'allarga la presó provisional confirma que hi haurà sentència demà o, a tot estirar, demà passat, esprement fins al límit la presó preventiva legal.

FIRA DEL BOSC
El 19 i 20 d'octubre
vine a Sant Celoni!

Consulta totes les activitats a
www.santceloni.cat/setmanadelbosc

- ✓ Venda de productes de la terra
- ✓ Espai de vi i gastronomia
- ✓ Tallers, jocs familiars i d'aventura
- ✓ Música
- ✓ Xerrades i presentacions
- ✓ Mostra de treballs de bosc

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els 7 membres de CDR són vigilats a la presó com a terroristes

■ El règim FIES-3 implica el control de les comunicacions i, a banda, dos d'ells estan aïllats ■ Els recursos, pendents

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els set veïns del Vallès Occidental i d'Osona detinguts el 23 de setembre, pel seu vincle amb els CDR i acusats de formar part d'un desconegut grup terrorista, Equip de Resposta Tàctica (ERT), són vigilats a la presó Madrid V, de Soto del Real, com a perillosos terroristes, sense que se'ls hagi imputat cap acció violenta concreta ni tampoc s'hagin trobat explosius en els escorcolls.

El centre penitenciari, avalat pel Ministeri de l'In-

La data

1991

Any en què es crea el fitxer d'interns d'especial seguiment (FIES). El Suprem el va declarar nul el 2009 però el govern espanyol el va validar el 2011

terior, ha comunicat als activistes que els aplica el règim FIES-3, és a dir s'han inclòs en el Fitxer d'Interns d'Espcial Seguiment (FIES), que formen part o donen suport a orga-

nitzacions terroristes, que implica una vigilància especial, en què es limiten les mudes i totes les seves comunicacions són controlades i enregistrades.

El règim FIES és força criticat per entitats de drets humans, i el 2009 el Tribunal Suprem va declarar-lo nul perquè excedia les competències d'un reglament administratiu i d'organització de presons i recordava que la classificació i tractament de reclusos s'ha de fer amb una llei. El govern espanyol, però, va validar el FIES en reformar el reglament pe-

Manifestació de suport als veïns detinguts, a Sabadell el 28 de setembre ■ ORIOL DURAN

nitenciari el 2011.

A banda, dos dels empresonats estan en règim d'aïllament, que significa que estan tancats sols en una cel·la i només surten quatre hores al pati. Un d'ells és Jordi Ros, que abans-d'ahir es va poder entrevistar amb el seu advocat, Lluís Maria Anglada, que està pendent d'aclarir les circumstàncies en què es va produir el

seu interrogatori a la comandància de la Guàrdia Civil i amb una advocada d'ofici. Els lletrats mai aconsellen de declarar els seus clients quan un sumari és secret, com en aquest cas. Precisament, Anglada i l'equip d'advocats d'Alerta Solidària estan en espera de rebre els vídeos dels interrogatoris per poder substanciar i presentar els recursos

contra la presó preventiva de tots set. El sumari continua secret i per tant no saben les proves contra ells. Alerta Solidària, en un comunicat, critica la decisió d'Interior de validar la direcció de la presó en aplicar-los el FIES, qüestionant la seva presumpció d'innocència i aplicant "un càstig intolerable" a persones que ni han estat jutjades. ■

Fira del Vent 2019

19 i 20 d'octubre

El Pla de Santa Maria

FIRA DELS ESPORTS DE L'AIRE
FIRA MULTISECTORIAL
PASSARELLA DE MODA
TROBADA DE CAMIONS TUNEJATS
CONCENTRACIÓ DE COTXES CLÀSSICS HISTÒRICS
FIRA DE VEHICLES D'OCASIÓ
TROBADA DE MODELISTES NAVALS
TROBADA GEGANERA I DE CAPGROSSOS
ATRACCIONS DE FIRA

ORIGINAL D'ELSA MARTÍNEZ FONTS, GUANYADORA DEL CONCURS DE CARTELLS DE LA FIRA DEL VENT

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC anuncia unitat d'acció en resposta a la sentència

■ Aragonès avança que es reaccionarà a una condemna als presos donant a conèixer una "estratègia compartida" ■ Diu que és resultat del "treball unitari que s'ha fet" durant setmanes

Pere Aragonès, coordinador nacional d'ERC i vicepresident del govern, ahir, dirigint-se al consell nacional del partit a la seu central de Barcelona ■ ACN

Xavier Miró
BARCELONA

El coordinador nacional d'ERC i vicepresident del govern, Pere Aragonès, va avançar ahir que la resposta política i institucional a una condemna als presos polítics serà una "estratègia compartida amb objectius amplis" que s'anunciarà aquesta setmana i que permetrà "marcar un horitzó clar i nou de treball". Tal com es preveu i s'ha anunciat per diversos

mitjans, si la sentència condemna a presó, Aragonès reafirma, com ja havia dit en ocasions anteriors: "Acumularem encara més força per seguir endavant i per liderar conjuntament el camí cap a la república catalana."

El coordinador nacional d'ERC assegurava, ahir, davant del consell nacional del partit: "Estem preparats per sortir al carrer i per respondre institucionalment" a una sentència que preveu injusta

"perquè la instrucció, el procediment que s'ha seguit, la presó preventiva i la resta de mesures cautelars que s'han adoptat són absolutament injustes".

Aragonès advertia que, davant el que caldrà qualificar "d'hora greu del país", s'haurà de respondre amb "oposició activa" i plantejant "una alternativa política de canvi per part de la societat catalana". El vicepresident del govern va considerar una condemna als presos

Congrés republicà el 21-D

El consell nacional del partit va acordar ahir celebrar el 28è Congrés Nacional el dia 21 de desembre a Barcelona, segons informava Efe. Tindrà lloc al Centre de Convencions Internacionals de Barcelona (CCIB) el dia que farà dos anys de les eleccions convocades per Mariano Rajoy en què l'independentisme va revalidar la majoria amb els líders i candidats empresonats

o a l'exili. Tot i que estava previst que el congrés tingués lloc a Tarragona o Lleida, fonts republicanes informaven a l'agència que s'ha triat Barcelona per motius "logístics", després que s'ha hagut de canviar de llocs i dates en més d'una ocasió com a conseqüència de la repetició d'eleccions i la convocatòria de les espanyoles el 10 de novembre.

com un intent del Tribunal Suprem "de remarcar l'escapçament" d'ERC i de l'independentisme, però va advertir que no se'n sortirà perquè "tampoc farà desaparèixer els milions d'independentistes del país" i perquè, segons ell, "el compromís republicà no es pot empresonar".

Aragonès considera que seran "els drets i llibertats de tots els ciutadans que passen a ser sentenciats", i no només els líders polítics i civils independentistes, i afegia que una condemna seria una sentència "contra tots els demòcrates del país". El dirigent d'ERC recordava les advertències penals fetes pel Tribunal Constitucional al president i als

La frase

“Acumularem més força per liderar conjuntament el camí cap a la república catalana”

Pere Aragonès

VICEPRESIDENT DEL GOVERN I
COORDINADOR NACIONAL D'ERC

membres de la mesa del Parlament, i conclouia: "Si es prohibeix portar propostes per votar al Parlament" també es poden acabar retallant les llibertats dels sindicalistes o dels periodistes.

Per Aragonès, "l'Estat no pot ser un laboratori d'excepció de la persecució de les idees polítiques" en un context mundial en què les llibertats són amenaçades a molts llocs. Aragonès reclama que "les coses tornin allà d'on no havien d'haver sortit, al debat polític i al contrast d'opinions". ■

32a.
Edició
20/10/19

10 del matí - Pl. Esport
Mollerussa - Golmés - Mollerussa

+ Cursa de 5 Km
+ Mitja Marató EKIDEN

Informació i inscripcions:
www.mollerussa.cat/mitja

AJUNTAMENT DE MOLLERUSSA

Ajuntament de Golmés

Pujol FMC Roselló SOREA iclotet

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crida de JxCat a la mobilització i a les urnes contra la repressió

■ Els presidents Torra, Puigdemont i Mas defensen no fer cap pas enrere amb la sentència, i agafar la iniciativa per a la independència ■ Borràs anima l'Estat espanyol a "descobrir la democràcia"

Jordi Alemany
TERRASSA

JxCat va omplir ahir el Centre Cultural de Terrassa en el primer acte de pre-campanya amb l'objectiu d'esperonar l'electorat perquè davant la sentència no faci "ni un pas enrere" i participi en totes les mobilitzacions i concentracions que s'organitzin. Hi va participar tot el ferro, amb intervencions dels presidents Artur Mas, Carles Puigdemont –per videoconferència– i Quim Torra, i va tancar l'acte la cara visible de la llista al Congrés, Laura Borràs, compartint la idea de recuperar l'esperit de l'1-O i

la iniciativa davant l'onada repressiva de l'Estat.

Amb la participació d'alcaldes, diputats i membres de les llistes –la intervenció de Roger Español fixat per al Senat va ser de les més aplaudides–, el president Torra va fer una crida "a no tenir por", a "mantenir-nos fermes i en la nostra dignitat i compromís per aquest país" participant pacíficament en totes les concentracions de rebuig a la sentència perquè "la repressió mai ha vençut els catalans". Abans Mas li havia donat ànim per ser el blanc d'una actuació "in-noble, indecent i immoral" de Cs i el PP al Parlament

Els candidats a les eleccions i membres del govern mostrant al final de l'acte fotografies dels presos polítics empresonats que encapçalen les llistes ■ ANDREU DALMAU / EFE

acusant el president, "i sense proves, de connivència i cooperació amb qualsevol moviment violent". Mas va parlar de l'operació de treure Franco del Valle de los Caídos per lamentar que, "mentre hi hagi gent a la presó i l'exili per defensar la causa noble de la llibertat, l'esperit del dictador encara hi serà".

Les crítiques a la política espanyola van seguir amb Puigdemont qualificant-los de "veritables fracassats" per no posar-se d'acord usant les eines de la democràcia per resoldre els problemes de la gent i va assegurar que només "les urnes i els vots" seran la manera per enderrocar els murs que "empresonen la voluntat del poble català". Borràs va ironitzar amb la celebració del Dia de la Hispanitat i amb el que anomenen descobriment d'Amèrica, recordant que la van "conquerir i sotmetre, com els passa amb la democràcia", instant-los al fet que "estaria bé que arribats a aquest punt la descobrissin". ■

Finstral
Studio
day

Finestres per descobrir

Open
day

Sempre
benvinguts

Està pensant en construir la seva casa, o reformar-la perquè sigui més segura i més còmoda?

Tot comença per l'elecció de les finestres! Vinguí a descobrir en persona les nostres finestres, portes i verandes mentre gaudeix d'un aperitiu en el nostre Finstral Studio Tarragona.

Finstral Studio Open Day,
Dissabte 19 d'Octubre de 09:00 a 15:00h.

Finstral S.A.
Ctra. Nacional 240, KM 14,5
43144 Vallmoll - Tarragona

L'estem esperant!
Mes info a finstral.com

FINSTRAL Finestres
Portes
Verandes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El cap dels Mossos promet acatar les ordres judicials

■ Envia una carta al cos abans de la sentència ■ Interior avisa els bombers que no poden dur uniforme estant fora de servei

D.B.
BARCELONA

El cap dels Mossos d'Esquadra, Eduard Sallent, ha enviat una carta al cos abans de la sentència del judici del procés i davant les "mobilitzacions massives" de la ciutadania com a resposta. "Com sempre fem, aquests dies els Mossos garantim l'ordre públic, els drets de totes les persones i donarem compliment en tot moment a les ordres que ens puguin donar jutges i fiscals", hi diu Sallent, que hi afegeix que s'ha dissenyat un dis-

Bombers per la República fan un cordó entre CDR i Mossos d'Esquadra per impedir que hi hagi aldarulls ■ ARXIU

positiu per a tot Catalunya que col·laborarà activament amb la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. Sallent també demana als agents que facin confiança en les decisions de la direcció, ja que els pròxims

dies "es publicarà molta informació interessada".

Per altra banda, la conselleria d'Interior, a través de la direcció general de Bombers, també ha enviat una nota informativa a tots els parcs per recordar que no està permès l'ús de l'uniforme "en situacions alienes a la prestació de servei". El director general de Prevenció i Extinció d'Incendis, Manel Pardo, avisa que els agents que portin l'uniforme en una manifestació estant fora de servei es consideraria que cometen una falta greu en virtut del Decret 216/1995 i de la Llei 5/1994. "Vindran dies excepcionals en què la unitat és imprescindible. Des del govern s'anima a la desobediència civil, però com una gerra d'aigua freda rebem aquesta nota que només complau als enemics de Catalunya. És una al·lusió al fet que no repetim el que vam fer l'1 d'octubre?", va reaccionar el col·lectiu Bombers per la República, que es va mostrar "molt decebut" per aquesta nota. ■

Marchena, disgustat per les filtracions sobre la sentència

Redacció
MADRID

El president del tribunal que ha jutjat els líders independentistes, Manuel Marchena, es va mostrar ahir disgustat per les filtracions de la sentència. "És una pena, però en una sentència que passa per 12 persones no es poden evitar", va dir Marchena en una conversa amb periodistes durant la recepció del Dia de la Hispanitat al Palau Reial de Madrid. El jutge no va voler confirmar les informacions que preveuen una condemna per sedició i malversació però no per rebel·lió, perquè "una sentència no està acabada fins que l'últim magistrat la signa", fins al darrer minut. "No puc confirmar una filtració, seria una insensatesa", va

El magistrat del Tribunal Suprem Manuel Marchena

assegurar Marchena, que confia fer públic el veredicte demà o dimarts. La defensa de Jordi Sánchez, Josep Rull i Jordi Turull va declarar sentir-se astorada per les filtracions i no descarta presentar denúncia. ■

Grup Pons presenta la seva extensa gamma de vehicles a ExproReus

- La seva exposició va ser una de les més completes de la fira, amb una extensió de 3.000 m²
- Dos Transformers de grans dimensions es van passejar pels seus estands divendres i dissabte a la tarda

Que el sector de l'automoció està en contínua transformació, és una evidència i un fet. I ExproReus i molt especialment els estands de les marques de vehicles de Grup Pons, ho estan reflectint.

Els visitants dels 3.000 m² d'exposició de vehicles de Grup Pons es trobaran amb una àmplia i heterogènia representació del món del motor.

La gamma extensa de producte que abasten les marques del Grup Pons faran les delícies d'aquells que pretenguin trobar l'oferta més suculent. Des de vehicles com turismes, SUV's, crossovers i tot terrenys (Toyota, Lexus, Fiat, Fiat Professional, Abarth, Alfa Romeo, Jeep, Mazda, Subaru), passant per una variada

oferta de motos per a tots els estils de vida (Harley-Davidson, Husqvarna, Benelli, Fantic i Keeway) i fins i tot autocaravanes (Benimar - RentalK50), la més recent incorporació al grup automobilístic.

Per amenitzar l'estada dels visitants, Grup Pons ha comptat amb uns convidats molt especials, que van impressionar els més petits -i no tan petits-, fent un gest de complicitat a la constant transformació que està experimentant el món del motor i la mobilitat. Tant a la tarda de divendres com a la de dissabte, dos Transformers de gairebé tres metres es van passejar per l'exposició de les marques que conformen el grup.

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

L'unionisme punxa amb només 10.000 manifestants

■ A les portes de la sentència, les entitats convocants demanen duresa i presó per als líders independentistes

Rosa M. Bravo
BARCELONA

Les entitats unionistes aplegades en la plataforma Catalunya Suma només van congregar 10.000 manifestants en la marxa que ahir va recórrer el centre de Barcelona amb motiu del 12 d'octubre. Una xifra que, a les portes de la sentència, és notablement inferior a les 65.000 persones que, segons dades de la Guàrdia Urbana, es van manifestar el mateix dia de l'any passat. La tímida demostració de força numèrica va contrastar amb

La frase

“És que no hi ha cap motiu per aplicar l'article 155 quan tot un govern està desobeint?”

Àngel Escolano
PRESIDENT DE CONVIVÈNCIA
CÍVICA CATALANA

les aguerrides demandes de duresa i llargs anys de presó per als encausats independentistes en una mobilització que va reunir els líders del PP, Cs i Vox.

La manifestació va transcórrer durant el matí

al passeig de Gràcia, en un ambient dominat per les banderes espanyoles i on els visques a la Guàrdia Civil es combinaven amb els crits de “yo soy español” i amb les demandes de “Puigdemont, a prisión”. A la mateixa hora 300 antifeixistes es van manifestar entre Sant Jaume i el Fossar de les Moreres.

Ja al final de la marxa, a l'escenari de plaça Catalunya van desfil·lar els representants d'entitats com ara Societat Civil Catalana, Convivència Cívica Catalana (CCC) i Somatemp, entre d'altres. Javier Megi-

Manifestants al passeig de Gràcia, ahir al matí ■ ORIOL DURAN

no, president d'Espanya i Catalans, va ser un dels més contundents en reclamar “ni oblit ni perdó, llargs anys de presó” als líders independentistes. Josep Bou, president d'Empresaris de Catalunya i portaveu del PP a l'Ajuntament de Barcelona, va

mostrar el seu suport al cap de la Guàrdia Civil a Catalunya. I Àngel Escolano, de CCC, va reclamar l'aplicació del 155.

La portaveu de Cs al Congrés, Inés Arrimadas, va exigir al president del govern espanyol en funcions que no indulti ni con-

cedeixi “privilegis penitenciaris injustificats” als encausats que puguin ser condemnats pel Suprem. El diputat de Vox Ignacio Garriga va reclamar la detenció de Quim Torra i que se “suspendgui l'autonomia” de Catalunya. ■

LI PRESENTEM LA CADIRA PUJAESCALES **FLOW2**

Més info a
www.farre.es

**IDEAL PER A ESCALES CORBES.
INSTAL·LACIÓ RÀPIDA SENSE OBRES.**

- Va a l'escala, no a la paret.
- Incorpora ASL, tecnologia avançada de gir i anivellació.
- Cadira i braços de plegat fàcil.
- Arrencada i parada suau.

Farré
accessibilitat

Tel. 609 314 500
www.farre.es - farre@farre.es